

Yleisen edun ehdot ulkomaisille ETA-vakuutusedustajille

Muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (ETA-valtio) kuin Suomessa rekisteröidyn vakuutusedustajan on noudatettava yleisen edun edellyttämää lainsäädäntöä ja muuta sääntelyä siinä maassa, jossa vakuutusedustaja harjoittaa toimintaansa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

Seuraavassa käsitellään lakeja ja muita säännöksiä, joita ulkomaisen ETA-vakuutusedustajan tulee noudattaa harjoittaessaan vakuutusten tarjoamista Suomessa. Luettelo ei ole tyhjentävä. Mainitut lait löytyvät suomen ja ruotsin kielellä, – osa myös englanniksi –, osoitteista: www.finlex.fi ja www.edilex.fi. Lakeja tulee noudattaa ottaen huomioon myös niiden muutokset ja lakien voimaantuloa koskevat siirtymäsäännökset.

Yleistä

- Laki Finanssivalvonnasta (878/2008) 1 luku 5 § sekä 5 ja 6 luku

Vakuutuslainsäädäntö

- Laki vakuutusten tarjoamisesta (234/2018), 30–59 ja 78 §:t
- Vakuutusoppimuslaki (543/1994) (asiemiehet)
- Oikeusministeriön asetus henkivakuutuksesta annettavista tiedoista (177/2011)
- Valtioneuvoston asetus vahinkovakuutustietoja sisältävän asiakirjan laatimisesta, sen sisältämistä tiedoista, esitystavasta ja asiakkaalle antamisesta (294/2018), 4 §:n 3 momentti
- Laki Finanssivalvonnasta 37 c §

Muu lainsäädäntö

- Kuluttajansuojalaki (38/1978)
Tietoa kuluttajansuoja-asioista saa Kilpailu- ja Kuluttajaviraston (KKV) nettisivuilta: www.kkv.fi/
- Tietosuojalaki (1050/2018)
- Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta (664/1966) (vakuutusmaksuvero)
- Palosuojelurahastolaki (306/2003) (palosuojelumaksu)

Finanssivalvonnan määräykset ja ohjeet

- [Määräykset ja ohjeet 10/2012](#) Pitkäaikaissäätämissopimusten ja vakuutusten kulujen ja tuottojen ilmoittaminen

Vakuutuksenhakijalle ja vakuutuksenottajalle annettavien tietojen kieli

Jos vakuutusedustaja tarjoaa vakuutuksia Suomessa kuluttajille tai sellaisille elinkeinonharjoittajille, jotka huomioon ottaen heidän elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin, ovat vakuutuksenantajan sopimuspuolena rinnastettavissa kuluttajaan, on hyvän vakuutustavan ja hyvän vakuutusmeklaritavan mukaista, että asiamies tai vakuutusmeklari antaa vakuutuksenhakijalle tai -ottajalle vakuutusehdot ja muut vakuutuksesta annettavat tiedot hänen äidinkielellään, jos se on suomi tai ruotsi. Vakuutusedustaja voi poiketa tästä vain vakuutuksenhakijan tai -ottajan nimellisellä suostumuksella.

Henkivakuutuksesta annettavien tietojen kieltä koskee myös oikeusministeriön asetus 177/2011, jonka 11 §:n mukaan tiedot on annettava selkeästi, ymmärrettävästi ja vakuutuksenottajan valinnan mukaan suomeksi tai ruotsiksi. Vakuutuksenottajan pyynnöstä tiedot voidaan antaa muullakin kielellä.

Asiakkaan käytössä olevat oikeussuojakeinot

Asiakkaan ja muun asianosaisen käytössä ovat seuraavat, vakuutusten tarjoamisesta annetun lain 33 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitetut oikeussuojakeinot.

Pääsääntöisesti asia voidaan käsitellä tuomioistuimessa, jonka piirissä haastettavalla on koti ja asuinpaikka, tai siellä, missä liikettä harjoitetaan tai on harjoitettu. Kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisessä riita-asiassa kuluttaja voi nostaa kanteen myös sen paikkakunnan käräjäoikeudessa, jonka tuomiopiirissä hänellä on asuinpaikka.

Tuomioistuimen ulkopuolella riitaisuuksia käsittelee kuluttajariitalautakunta (www.kuluttajariita.fi), joka antaa ratkaisusuosituksia myös vakuutusedustajan palveluita koskevissa asioissa. Lautakunta ei käsittele sijoitussi-donnaisia vakuutuksia koskevia kysymyksiä.

Finanssivalvonnan tulkinnat ja kannanotot

- [Tulkinta 16.10.2018 – 2/2018](#) Hallinnollisten sakkojen ja seuraamusmaksujen vakuuttamiskelpoisuus
- [Valvottavatiedote 12.10.2021 – 47/2021](#) Asiakkaalle annettava ennakkotiedot myös lakisääteisistä tapaturmavakuutuksista
- [Kannanotto 7.11.2024 – 3/2024](#) Vakuutusedustajien markkinointia koskevia ohjeita